

[Indenrigsministeren]

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for debatten her i dag. Vi er jo i hård konkurrence med nabolokalet, er jeg klar over. Alligevel er jeg glad for, at vi har haft en seriøs debat om disse alvorlige emner. Dermed har jeg takket alle ordførerne for de bemærkninger, der er faldet.

Det er klart, at der er mange bemærkninger, der har gået på den del af lovforslaget, der vedrører behandling af patientklager, som har en nøje sammenhæng med de to beslutningsforslag, som er fremsat.

Jeg har lyst til i lyset af de bemærkninger, som er faldet under debatten her i dag, at trække op, hvad der er hovedideen i regeringens forslag.

En væsentlig del af det lovforslag, regeringen har fremsat, indeholder reglerne om sundhedsstyrelsens virksomhed. Lovforslaget indebærer, at de hidtidige regler moderniseres. De er, som det har været sagt nogle gange her, fra 1932, og alene det, fru Dagmar Mørk Jensen var inde på, kunne jo nok indikere, at en modernisering under alle omstændigheder var nødvendig. Det er nok også sådan, at sundhedsstyrelsen bør bringes ind under tidssvarende ansvarsregler, hvad også fremskridtspartiets ordfører var inde på.

Sundhedsstyrelsen har hidtil været et organ under indenrigsministeriet, blot med visse selvstændige beføjelser i forhold til indenrigsministeriet. Den situation, at der i virkeligheden har været en dobbelt funktion, har givet anledning til tvivl om kompetenceforholdet gennem år og dag, og det er uholdbart i det lange løb.

Da sundhedsstyrelsens administrative forhold ikke adskiller sig fra andre sagkyndige direktoraters og styrelser, må indenrigsministeren på lige fod med andre ministre – det er såmænd ligegyldigt, om det er denne minister eller det er en anden indenrigsminister – sikres det fulde parlamentariske ansvar over for folketinget for sundhedsstyrelsens forvaltning. Det, det drejer sig om, er folketingets indseende med disse ting. Det er nødvendigt, at man kan drage en person, som er folkevalgt, til ansvar for den forvaltning, der foregår i de organer, der er under folketinget.

Regeringens sigte med lovforslaget er derfor at fjerne denne uklarhed om sundhedsstyrelsens kompetenceforhold, og det glæder mig meget, at fru Dorte Bennedsen havde øje for og var enig i det synspunkt, at der er en

uklarhed om sundhedsstyrelsens kompetenceforhold.

Det fastslås i lovforslaget, at sundhedsstyrelsen er en styrelse undergivet indenrigsministerens parlamentariske ansvar. Jeg ved ikke, om det er særlig heroisk, som hr. Lenger var inde på. Jeg mener under alle omstændigheder, at det er rimeligt og rigtigt, at den til enhver tid siddende indenrigsminister over for folketinget har det parlamentariske ansvar for sundhedsstyrelsens administration.

Jeg vil gerne understrege – det er meget vigtigt for mig – at det efter lovforslaget naturligvis fortsat er sådan, at sundhedsstyrelsen er sundhedsfaglig rådgiver såvel for indenrigsministeren som for alle andre offentlige myndigheder, både centrale myndigheder og kommunale myndigheder.

Jeg vil også gerne understrege, at lovforslaget naturligvis ikke betyder, at indenrigsministeren skal have nogen mulighed for at påvirke de faglige vurderinger og råd, sundhedsstyrelsen giver. Der er alene tale om at placere sundhedsstyrelsen administrativt på samme måde som andre styrelser og andre direktorater.

Det er også et svar til fru Dorte Bennedsen, der var inde på dette spørgsmål, og det er også et svar til hr. Thor Pedersen, der understregede nødvendigheden af netop dette, og det var fru Bente Juncker også inde på. Jeg er altså ganske enig i, at tingene naturligvis må hænge sådan sammen.

Fru Dagmar Mørk Jensen var inde på samme spørgsmål. Jeg var i det hele taget glad for fru Dagmar Mørk Jensens indlæg, og jeg er meget indstillet på at svare på alle de spørgsmål, fru Dagmar Mørk Jensen ridse op her. Vi skal ikke haste et sådant lovforslag igennem, det er jeg ganske enig i, men jeg noterede mig også, at vi er enige om, at ændringer er nødvendige for at få afklaret kompetenceforholdet i styrelsen.

Jeg synes, det var nogle usædvanlig relevante spørgsmål, fru Dagmar Mørk Jensen stillede, og jeg vil være meget klar til hurtigt at svare på disse spørgsmål, også fordi det er spørgsmål, som i meget høj grad har ligget til grund for det forarbejde, vi har lavet, før vi gik i gang med dette lovforslag – som jeg i øvrigt vil have lov til at sige ikke er noget, ministeren har fundet på i sommervarmen eller i den udeblevne sommervarme, men som er overvejelser, der har pågået i inden-